

И ны єдногò ѿ своите хóра погъбилъ. Истóрицъте таcъ война не благородна, но лéстьна и лукáва наричатъ, Телерíкъ пákъ, когáто разумáлъ чиè ѿ своите хóра продáденъ быль, писанъ на дрúгата го-дина до Імперáтора, чиè той побиче небъ-ранъ Народъ да владéе не може, но желае да излезе изъ цárьство и до Імперáтора да прибéгне затýй è молилъ за да бы Ім-перáтора извóлилъ, ако нáкон има въ Бóл-гарското цárьство прїáтели, на които бы бе збéдно можалъ своето намѣренїе да ѿ-крые, да ги назнáчи, съ тýй самò намѣ-ренїе Телерíкъ да са оусéтатъ издáтели-те. Імперáтора, който ниè позналъ Теле-риковата лéсть, именатъ на своите прїá-тели назнáилъ тýгакси и нéмо прáтилъ. Телерíкъ è сéтна Далъ да оұхвататъ, и съ разни мýки да казнатъ.

§. 13.

Імперáтора, когáто è прїблъ вéсть за тýсъ слáчай, вознамѣрíлъ кравътъ на сво-йтe прїáтели да ѿмстї, за тýй è пригó-вилъ